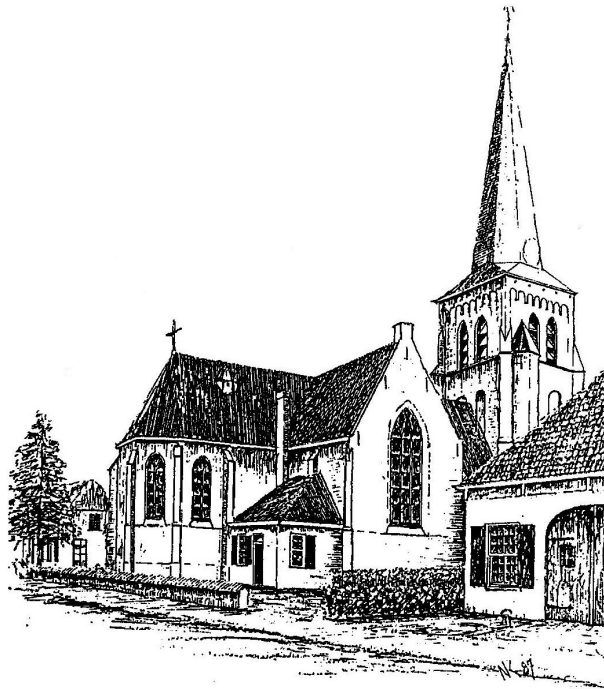

PINKSTEREN

*De kerk is daar waar mensen zijn
met God als vaste grond.*

*De kerk is hier waar vriendschap is,
de een de ander kent.*
(Adri Bosch Pinksterlied)

WEEK VAN DE NEDERLANDSE MISSIONARIS

VOORAF

Orgel

INTREDE

Lied. . . . . De Geest des Heren heeft; (2c)

*t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

WELKOM.

*Pinksteren ooit en nog
het feest van zon en zomer,
weelderige groei en rijpende oogst ...*

*Pinksteren ooit en nog
het feest van de geestdrift
die durf geeft en vertrouwen wekt...*

*Pinksteren in onze tijd een dag
van eerbied voor de aarde en
respect voor allen die haar bewonen ...*

*een dag van wereldwijde oecumene
met allen die, hoe verschillend ook,
het Hart van het leven eerbiedigen.*

*Welkom u allen hier omwille van elkaar,   +
in Gods naam samen*

Lied. . . . . De Geest des Heren heeft; (1c)

SCHULD BEKENNEN.

V.   Vrede maken
              waar geruzied wordt -

              liefde brengen
              waar haat bestaat -

              eerlijk zijn
              waar bedrog regeert -

              die vertwijfelen vertrouwen
              die wanhopen hoop geven.

              Vergeef ons om
              het licht dat we doofden
              het recht dat we schonden -

              de trouw niet opgebracht,
              het kwaad toegelaten
              het goede niet gedaan.

**A.:   VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
              GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

Lied. Verbreek de kilte; (c1)

*t.: S de Vries
m.: W. Vogel*

*Pinksteren:
je ogen uitkijken en het wonder
zien van groei en bloei.*

Lied. Verbreek de kilte; (c2)

*Pinksteren:
je ervan bewust zijn dat alle leven,
alle mensen van één adem bezield zijn.*

Lied. Verbreek de kilte; (c3)

*Pinksteren:
beseffen dat de geest kan komen
vanwaar jij hem niet verwacht.*

Lied. Verbreek de kilte; (c1)

GEBED.

Wis het waas uit onze ogen
blaas ons het stof van het lijf

verstil de herrie die we schoppen
milder de drukte die we maken

matig de haast waarmee we gaan
kalmeer het jagen wat we doen

en wordt onder ons gehoord
in sprekende stilte, in lief en leed

Gij, adem en bron van leven,
Gij, stuwende geest
van tijd tot eeuwigheid.

A.: Amen.

Lied. Geest die vuur en liefde zijt *m.: J. Vermulst*
Geest die leeft van eeuwigheid
voortkomt van de Zoon en Vader
leid o Heer ons altijd nader
door uw liefde door uw licht
tot uw heilig aangezicht.

EERSTE LEZING.

Uit
De handelingen
van de Apostelen
2,1-11

Het was Pinksteren. Jezus' vroegere vrienden zaten bang en beducht voor de buitenwereld op een en dezelfde plaats samengeklit. Toen kwam er een geruis van boven dat het hele huis vulde en tot een orkaan aanzwelde. Allen zagen hoe tongen van vuur zich op hen neerzette en hoe ze, door de Geest geraakt, spraken al naargelang die hen te spreken gaf. Vanwege het feest waren er mensen uit alle windstreken naar Jeruzalem gekomen.

Toen de storm opstak, liepen ze te hoop omdat ieder zich in zijn eigen taal hoorde aangesproken. Ze begrepen er niets van en riepen verbaasd: 'Die daar aan het woord zijn komen allemaal uit Galilea; en toch horen wij hen onze taal spreken. Parthen, Meden, Elamieten, mensen uit Pontus, Asia, Egypte en Libie, de Romeinen die hier wonen, Kretenzen en Arabieren - wij allen horen hen in onze moedertaal spreken over God en Goed.' Er waren er ook die snierden: 'Allemaal dronkemanspraat.'

Lied. Geest van wijsheid Geest van raad
aller dingen zuiv're maat
trooster die met wond're krachten
bijstaat wie in leed versmachten
wees ons op de levenszee
vaste baak en veil'ge ree.

HET EVANGELIE.

Johannes 14,23-27

Met de zijnen voor het laatst aan tafel sprak Jezus, zoals Johannes het zich herinnerde, aldus. 'Wie mij liefhebben, doen wat ik vraag. Dit zal de Vader welgevallig zijn en wij zullen tot hen komen en onze in-trek bij hen nemen. Wie mij niet mogen, zullen ook niet doen wat ik heb gevraagd. Maar weet wel, dat wat ik vraag niet van mij afkomstig is maar van hem die mij gezonden heeft.

Ik zeg je dit, terwijl ik nog bij je ben. Maar de helper, de heilige geest, die de Vader in mijn naam zendt, zal alles aan het licht brengen en je bewust maken van wat ik je heb gevraagd.

Vrede laat ik u, mijn vrede geef ik u.'

Lied. Geest die waakzaam zijt en sterk
hoed het schip van Christus' kerk
stuur het tot aan't zalig ende
tot der tijden loop zich wende
van deez' onbestendigheid
in uw stralend' eeuwigheid.

MEDITATIE.

*Zij bracht ons naar de kerk,
meestal de vroegste mis,
al vóór de school en vóór het werk,
vaak door kou en duisternis.*

*Zij hing een kruisbeeld aan de wand
als teken van vertrouwen.
Zo bleef Hij altijd bij de hand
in blijdschap en bij rouwen.*

*Zij zegende brood met een kruis,
liet bidden voor het eten.*

*Zij was een priester in ons huis
al mocht het zo niet heten.*

(Naar Theo van Reen Priester 2009)

Onlangs besteedde de krant een bladzijde lang aandacht aan de bejaarde Pater Poels uit Tilburg. Deze man die in de volksmond steeds 'pater' is gebleven, verliet jaren geleden de congregatie van de paters msc bekend als 'de rooi harten'. Hij hing zijn toog aan de kapstok en gaf volgens de kerkelijke leer zijn priesterschap op, trad uit. Zelf ziet en benoemt pater Poels het anders: 'Ik ben niet úítgetreden; ik ben dóórgelopen', waarmee hij wil zeggen dat zijn priesterschap een andere betekenis heeft gekregen of dat het leven, de mensen, de straat hem de echte zin van christelijk priesterschap hebben geopenbaard. Nog steeds brengt de oude pater Poels dagelijks voor dag en dauw ongeziens op de fiets brood, dat bij de bakkers overbleef, naar mensen van wie hij weet dat ze het zelf niet kunnen kopen.

Een kapelaan was destijds een jonge priester van gewoonlijk amper vijftwintig jaar oud die een benoeming kreeg voor een parochie, waar hij 'recht van het fabriek' aan de slag ging. Een goede kapelaan moest natuurlijk gelovig zijn, wat als vanzelfsprekend werd verondersteld. Hij diende met mensen te kunnen omgaan en goed preken en zingen was mooi meegenomen. Maar in het pastorale veld deed ook het serieus bedoelde grapje de ronde dat de kapelaan kapotte deurkrukken moest kunnen repareren en lekkende kranen minstens stoppen. Hij was manusje van alles, niet alleen voor de pastoor maar ook voor mensen individueel en zeker binnen verenigingen, clubs, organisaties. De priesters uit onze streek van Brabant die nu toe zijn aan de pensioengerechtigde leeftijd of deze al lang gepasseerd zijn, waren over het algemeen mensen, die in het gezin waarin ze geboren waren en in de gemeenschap waarin ze hun jeugd doorbrachten hadden gezien, hoezeer de kerk verweven was met het leven en hoe die steeds een grote rol speelde in verenigingen en clubs, bij kunstbeoefening, in belangengroepen; vaak ook en uitdrukkelijk in de bestrijding van armoede, het scheppen of bewaren van de lieve vrede in de samenleving en aan het sterfbed. Deze pastores die zich eerder geroepen voelden uit sociale motieven en idealen dan uit abstract religieuze overwegingen, deze priesters hebben in en vanaf de jaren zestig/zeventig van de vorige eeuw persoonlijk veel te verwerken gekregen. Want in die jaren trok de kerk zich niet alleen terug uit onderwijs en ziekenzorg, maar kwam ook veel verenigings- en jeugdwerk in handen van daarvoor opgeleide en door de overheid erkende en gesubsidieerde lekeninstellingen.

Voor vele priesters verschrompelden in die tijd hun leven en ideaal, leken zij goeddeels uit het sociale leven verdrongen te worden en moesten ze zich heel specifiek en bijna geheel toeleggen op de dienst van altaar en sacrament, waarvoor velen niet in de wieg gelegd waren. Ze waren altijd al voorgegaan en hadden bij geboorte en sterven de sacramenten bediend, maar altijd in verband en samen met, misschien ook als bekroning van hun omgang met mensen. Zij hadden hun priesterroeping ervaren vanuit het sociale leven, het lief en leed van ieders elke dag, het tekort en de achterstelling van velen. Daarin beleefden zij hun priesterschap namens hem die zei 'Ik ben onder jullie de gediensdige', - een ander 'beroep', roeping of zending heeft Jezus van Nazaret zichzelf nooit toegedicht.

De kerk heeft zich na midden vorige eeuw teruggetrokken, lijkt 't, uit het sociale leven. Het werk binnen de muren van het kerkgebouw en het toedienen van de sacramenten ging of bleef gelden als priesterlijk werk, maar al het andere leek deze benaming niet waardig te zijn. Dit heeft 't sociaal, cultureel, wetenschappelijk werk beroofd van een authentieke, religieuze waardigheid en kerk, priester en sacrament min of meer tot 'vreemde eenden in de bijt' gemaakt. De hedendaagse religieuze mens gaat weer beseffen en voelen, dat het leven uit zichzelf sacramenteel, heilig, gewijd is en dat elke mens geroepen is het te heiligen, toegewijd te zijn. Sacrament of kerk wijden of heiligen het leven niet, - het leven is uit zichzelf heilig en alle mensen zijn geroepen 't te wijden en te 'helen'. Dit is de priesterlijke taak de mens gegeven. De kerk is een gemeenschap van mensen die ervoor uitkomen dat het leven heilig is en die naar best vermogen proberen aan hun roeping tot heiliging en wijding te beantwoorden.

'God kun je nergens ontmoeten, ook niet in de sacramenten, als je Hem niet eerst ontmoet hebt in gekwetste, beledigde en beschadigde mensen.'

(Edw. Schillebeeckx)

Veel christenen worden zich ervan bewust dat Jezus' zending niet de stichting van een grote organisatie was, dat het Hem niet ging om regeren, zelfs niet om sacramenten, maar wel om levend teken zijn van iets wat vanuit je hart spreekt En dat er een wet is die niet op een of ander papieren document, maar in je hart geschreven staat: Liefde. (Raimon Pannikar)

En om te eindigen zoals deze overweging begon:

*Zij zegende brood met een kruis,
liet bidden voor het eten.
Zij was een priester in ons huis
al mocht het zo niet heten.*

Zalig Pinksteren, feest van de Goede Geest.

Kort orgel

BELIJDENIS. De kerk is daar; (2c) *t.: Adri Bosch*
m.: Willem Vogel

ONDERBREKING. Brood en Beker
Orgelspel

Week van de Nederlandse missionaris
Collecte voor Mensen met een Missie

Lied.

BROOD EN BEKER.

Brood van de korenaar
uit de aarde opgeschoten;
door dauw bestuift
met regen gedrenkt
door de zon gekoesterd.

Brood als het leven
ons om-niet gegeven.
Brood door mensen gemaakt,
met zorg en moeite gekneed, bereid.
Brood als het bestaan
dat wij delen met elkaar.

Brood in Zijn handen:
het leven, ons bestaan
waarvan liefde het hart is
in Wie alles wordt voltooid,
allen vereeuwigd.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek zijn, pijn hebben,
in onzekerheid verkeren;
het overkomt iedereen ooit.

Bid voor die talent en tijd besteden
aan zorg en aandacht geven.

Bid voor allen die waar ter wereld ook
door geweld om het leven komen.
en bid voor hen die ons van heel nabij
zijn voorgegaan in de dood.
Met eerbied noemen wij:

Wie gedenkt dankt;
wie dankt gedenkt die leven.

GEBED AAN TAFEL. Woord en lied

A.: **Een glimp van U** *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Als hoop ondanks alles,
als een horizon de einder voorbij,
als een visioen alle dag te boven,
sprak uit Hem en spreekt in mensen
een grenzeloos vertrouwen:*

*Komen zal de geest die heelt
en als dauw de aarde drenkt.
Komen zal die zorg draagt
en het bange hart verkwikt.
Komen zal die ons, tobbers, rust geeft,
drift en koorts kalmeert en
met ons meeleeft, zielsbedroefden.*

*Komen zal de geest die
wat besmeurd is zuivert,
wat verdord is opfleurt en
het gekwetste zacht verbindt.*

*Komen zal die
versteenden laat ontdooien,
verkilden warm ademt en
verdwaalden thuis brengt.*

*Komen zal de geest van God:
de geest van hem die,
als brood gebroken
van liefde is gestorven.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Toen hem de mond
moest worden gesnoerd,
zijn geest gedooft,
heeft hij ten afscheid
brood genomen, het gebroken
en gezegd:*

*Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem en deel het leven
met mij en met elkaar.*

*Hij heeft de beker genomen,
die gedronken en doorgegeven
met de woorden:*

*Neem de beker van mij over
en geef hem door aan elkaar
totdat onze hoop is vervuld en
Gods belofte
werkelijkheid geworden.*

*Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin.*

A.:   **Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij, Jezus van Nazaret,
heeft niet in het graf zijn einde,
maar in God z'n Vader
zijn voltooiing gevonden.
Bid met hem mee.*

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Er zij geen kerk met Jezus' naam
die grauw en lauw, niet warm of koud is. -*

*Er zij een kerk in Jezus' geest
die kleurt en fleurt, bloeit en boeit.*

Lied.   Ongeziene vreemde verten; (1c)

*m.: S. de Vries
m.: W. Vogel*

*Er zij geen kerk met Jezus' naam
die muf en mat, dor en doods is. -*

*Er zij een kerk in Jezus' geest
die frank en vrij, vol leven is.*

Lied.   Ongeziene vreemde verten; (1c)

*Er zij geen kerk met Jezus' naam
die met wet en weet dicteert en weert -*

*Er zij een kerk in Jezus' geest
waar zus gevaren zo geaard welkom is.*

Lied.   Ongeziene vreemde verten; (1c)

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
EN LAAT,
WAAR WIJ GAAN EN STAAN
DE GOEDE GEEST
DE WERELD BEZIELEN.**

**MOGE GOD ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.
AMEN.**

ORGELSPEL